

**ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ
Α' ΚΛΙΜΑΚΙΟ**

Αρ. Παραπόνου: 143/39/2764

Ενώπιον: ΠΡΟΕΔΡΟΥ: ΞΕΝΙΟΣ Λ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΜΕΛΟΣ: ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΖΟΠΠΟΣ
ΜΕΛΟΣ: ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΥ

Μεταξύ:

XXXXX XXXXX

Παραπονούμενη

-και-

XXXXX XXXXX

Εγκαλούμενη

**Παραπονούμενη: Παρούσα
Εγκαλούμενη: Παρούσα**

Ημερομηνία: 20/05/2022

ΑΠΟΦΑΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΕΚ ΠΡΩΤΗΣ ΟΨΕΩΣ

Α) ΕΙΣΑΓΩΓΗ-ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΥΠΟΘΕΣΗΣ

Βάσει του κατηγορητηρίου της πιο πάνω υπόθεσης, η εγκαλούμενη δικηγόρος αντιμετωπίζει 2 (δύο) κατηγορίες οι οποίες αφορούν παράβαση των άρθρων 15 και 17(1) του Περί Δικηγόρων Νόμου (Κεφ. 2) και των περί Δεοντολογίας των Δικηγόρων Κανονισμών άρθρα 4-9, 11 και 20 (1), (2), (4) και (5) σε σχέση με την Πρώτη Κατηγορία και των άρθρων 15 και 17(1) του Περί Δικηγόρων Νόμου (Κεφ. 2) και των περί Δεοντολογίας των Δικηγόρων Κανονισμών άρθρα 4-9, 11 και 20(2) σε σχέση με την Δεύτερη Κατηγορία.

Σύμφωνα με τις λεπτομέρειες του αδικήματος της 1^{ης} Κατηγορίας, η εγκαλούμενη κατηγορείται ότι κατά ή περί τον Δεκέμβριο του 2001, επέδειξε διαγωγή ασυμβίβαστη με το επάγγελμα του δικηγόρου και συγκεκριμένα ενώ της ανατέθηκε από τους παραπονούμενους εντολή για την οποία είχε προπληρωθεί το ποσό των €512,50.- ώστε να εγείρει αγωγή για αποζημιώσεις εναντίον του ιδιοκτήτη του εστιατορίου που οι παραπονούμενοι ενοικίαζαν, δεν το έπραξε με αποτέλεσμα οι παραπονούμενοι να ζημιωθούν.

Σύμφωνα με τις λεπτομέρειες του αδικήματος της 2^{ης} Κατηγορίας, η εγκαλούμενη κατηγορείται ότι κατά ή περί τον Δεκέμβριο του 2001, επέδειξε διαγωγή επονίδειστη προς το επάγγελμα του δικηγόρου και συγκεκριμένα ενώ της ανατέθηκε από τους παραπονούμενους η υπόθεση που αναφέρεται στις λεπτομέρειες αδικήματος της 1ης κατηγορίας, τους ενημέρωνε ψευδώς ότι εκκρεμεί υπόθεση στο Δικαστήριο ενώ δεν είχε καταχωρίσει τέτοια υπόθεση.

Η ακροαματική διαδικασία της παρούσας υπόθεσης ξεκίνησε υπό την σύνθεση του προηγούμενου πειθαρχικού συμβουλίου. Στα πλαίσια της ακροαματικής διαδικασίας ακούστηκε μαρτυρία από 3 φυσικά πρόσωπα και έκτοτε παρέμεινε στάσιμη. Το παρόν πειθαρχικό συμβούλιο, υπό την νέα σύνθεση του, επιλήφθηκε της υπόθεσης κατά την XXXXX/2022 και αποφάσισε όπως προχωρήσει με επανεκδίκαση («Writ for Venire de Novo») κατόπιν σχετικής συγκατάθεσης και των διαδίκων.

B) ΜΑΡΤΥΡΙΑ

Μαρτυρία ενώπιον μας έδωσε η XXXXX XXXXX, παραπονούμενη. Η παραπονούμενη υιοθέτησε το παράπνομο της και περαιτέρω ισχυρίστηκε ότι η εγκαλούμενη δικηγόρος δεν διαχειρίστηκε με τον ορθό, κατά την ίδια, τρόπο, την υπόθεση που της ανέθεσε μαζί με τον αποβιώσαντα σύζυγο της σε σχέση με ένα ακίνητο το οποίο ενοικίασαν από τρίτο πρόσωπο για επιχειρηματικούς σκοπούς. Ισχυρίστηκε περαιτέρω ότι η καθυστέρηση στην υποβολή του παραπόνου ήτοι την XXXXX/2012 (ενώ αυτό αφορούσε την περίοδο 2004-2005), οφειλόταν στο ότι δεν γνώριζε τις διαδικασίες αλλά και το ότι είχε αποταθεί σε άλλους δικηγόρους για βοήθεια και κανένας δεν την βοήθουσε. Τέλος, ανέφερε ότι έδωσε ένα χρηματικό ποσό στην εγκαλουμένη για να προχωρήσει τις διαδικασίες αλλά η τελευταία δεν το έπραξε.

Αντεξεταζόμενη η παραπονούμενη δεν μπορούσε να θυμηθεί ακριβώς τα όσα την ρωτούσε η εγκαλουμένη δικηγόρος. Της υποδείχθηκε από την εγκαλούμενη δικηγόρο ότι η επιστολή της ημερομηνίας XXXXX/2012 δεν αναφέρεται σε παράπνομο προς την ίδια αλλά ζητά από τον Γενικό Εισαγγελέα βοήθεια για διακανονισμό οφειλών της. Η παραπονούμενη το αρνήθηκε ενώ επέμενε καθόλη την διάρκεια της αντεξέτασης ότι έχει παράπνομο από την Εγκαλουμένη για τον τρόπο χειρισμού της υπόθεσης της.

Κατά την ολοκλήρωση της μαρτυρίας της παραπονουμένης και εφόσον η ίδια δήλωσε ρητά ότι δεν θα προσφέρει άλλη μαρτυρία, η εγκαλούμενη υπέβαλε εισήγηση εκ πρώτης όψεως υπόθεση και προς τούτο αγόρευαν και τα 2 μέρη ενώπιον μας. Δεν κρίνεται σκόπιμο να αναφερθούμε εκτενώς στις αγορεύσεις των μερών αλλά όπου κρίνεται σκόπιμο θα γίνεται σχετική αναφορά.

Γ) ΝΟΜΙΚΗ ΠΤΥΧΗ

Η πειθαρχική διαδικασία εναντίον δικηγόρου και η ακρόαση της εκάστοτε υπόθεσης ενώπιον του Πειθαρχικού Συμβουλίου, διεξάγεται κατά το δυνατό με τον ίδιο τρόπο όπως η ακρόαση ποινικής υπόθεσης που εκδικάζεται συνοπτικά (**Αναφορικά με το άρθρο 17(4) του Περί Δικηγόρων Νόμου Κεφ. 2 και Αναφορικά με τον Μ.Π. Δικηγόρο**, Πειθαρχική Έφεση 2/2010, (2012) 1 ΑΑΔ 2598).

Ο όρος εκ πρώτης όψεως υπόθεση χρησιμοποιείται σε αντιδιαστολή με την εις βάθος θεώρηση και τελική όψη της υπόθεσης, δηλαδή, την απόδειξη της κατηγορίας πέραν πάσης λογικής αμφιβολίας. Χρήσιμη ανάλυση του όρου εκ πρώτης όψεως γίνεται στην απόφαση της ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση **In Re Kakos (1985) 1 C.L.R. 250**.

Το δικαστήριο, στο ενδιάμεσο στάδιο της δίκης, δεν προβαίνει κατά κανόνα στην αξιολόγηση της μαρτυρίας της Κατηγορούσας αρχής. Άλλωστε τέτοια αξιολόγηση θα οδηγούσε, μεταξύ άλλων, στη δημιουργία προκατάληψης εναντίον του κατηγορουμένου οπότεδήποτε κρινόταν ότι η μαρτυρία της κατηγορούσας αρχής είναι αξιόπιστη. Εδώ έγκειται η σημασία της Πρακτικής του 1962 που υιοθετήθηκε στην απόφαση της Ολομέλειας **Azinas and Another v. Police (1981) 2 C.L.R. 9** και κρίθηκε ότι ενσωματώνει τις αρχές που εφαρμόζονται για να διαπιστωθεί αν η Κατηγορούσα Αρχή έχει τεκμηριώσει εκ πρώτης όψεως υπόθεση. Η πρώτη όψη του πράγματος είναι εκείνη η οποία χαρακτηρίζεται από τα εξωτερικά του γνωρίσματα. Είναι με αυτή την έννοια που ο όρος χρησιμοποιείται στην Πρακτική του 1962.

Η απαλλαγή των κατηγορουμένων στο στάδιο του εκ πρώτης όψεως δικαιολογείται μόνο όταν:

(α) δεν στοιχειοθετείται εξ αντικειμένου η υπόθεση της Κατηγορούσας Αρχής λόγω της απουσίας ενός ή περισσότερων των συστατικών στοιχείων του αδικήματος, και

(β) Όταν η μαρτυρία είναι τόσο αντινομική ή στερείται πειστικότητας, σε βαθμό που κανένα λογικό δικαστήριο δεν θα μπορούσε να βασίσει σ' αυτή την καταδίκη του κατηγορουμένου. (**Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας v. Στέφανου Χριστοδούλου (1990) 2 Α.Α.Δ. 133**).

Στη δεύτερη πιο πάνω περίπτωση το κριτήριο είναι αντικειμενικό διότι το μέτρο δεν είναι οι εκτιμήσεις του συγκεκριμένου δικαστηρίου αλλά εκείνες ενός νοητού λογικού δικαστηρίου. Στην υπόθεση **Azina**, το δικαστήριο επεσήμανε ότι η προγενέστερη κυπριακή απόφαση **Rex v. Mustafa Kara Mehmed, 16 C.L.R. 46** συσχετίζεται με την ερμηνεία και εφαρμογή των νομοθετικών διατάξεων που ίσχυαν κατά το χρόνο της έκδοσης της, δηλαδή, των Άρθρων 143 και 144 της Περί των Κυπριακών Δικαστηρίων Διαταγής του 1927, η οποία δέσμευε το πρωτόδικο δικαστήριο να εξετάσει, μετά το πέρας της υπόθεσης της

Κατηγορούσας Αρχής, κατά πόσο η προσαχθείσα μαρτυρία ήταν επαρκής για να υποστηρίξει την καταδίκη.

Οι διατάξεις του Άρθρου 74(1)(β) του Κεφ. 155, όπως ισχύει σήμερα, εναρμονίζονται, όπως επεξηγείται, με τα αγγλικά θέσμια στον προσδιορισμό εκ πρώτης όψεως υπόθεσης και για το λόγο αυτό τόσο η Πρακτική του 1962 όσο και η σχετική αγγλική νομολογία (Βλέπε μεταξύ άλλων: **(α) Wiseman & Another v. Bomeman & Others [1967]3 All E.R.1045.** **(b) Cozens v. Brutus [1972] 2 All E.R. 1.** **(c) Ellis v. Jones [1973] 2 All E.R. 893.** **(d) R. v. Galbraith [1981] 2 All E.R. 1061.** **(e) R. v. Barker (Note [1975] 65 Cr.App.R. 287**) οριοθετούν το πλαίσιο διαπίστωσης εκ πρώτης όψεως υπόθεσης.

Καταλογίζεται στην εγκαλούμενη δικηγόρο ασυμβίβαστη διαγωγή ως προς το επάγγελμα του δικηγόρου κατά παράβαση του άρθρου 17(1) του Περί Δικηγόρων Νόμου (Κεφάλαιο 2) το οποίο προνοεί τα ακόλουθα:

« Πειθαρχικά αδικήματα και διαδικασία

17.-(1) Αν δικηγόρος καταδικαστεί από οποιοδήποτε δικαστήριο για οποιοδήποτε ποινικό αδίκημα, το οποίο, κατά τη γνώμη του Πειθαρχικού Συμβουλίου ενέχει ηθική αισχρότητα, ή αν δικηγόρος είναι, κατά τη γνώμη του Πειθαρχικού Συμβουλίου, ένοχος επονείδιστου, δόλιας ή ασυμβίβαστης διαγωγής προς το επάγγελμα ή αν έχει ενεργήσει ή συμπεριφερθεί κατά τρόπο που αντιβαίνει ή συγκρούεται με τις πρόνοιες των περί Δεοντολογίας των Δικηγόρων Κανονισμών, το Πειθαρχικό Συμβούλιο δύναται-

(α) να διατάξει τη διαγραφή του ονόματος του δικηγόρου από το Μητρώο των Δικηγόρων·

(β) να αναστείλει την άδεια άσκησης του δικηγορικού επαγγέλματος του δικηγόρου για τόσο μόνο χρονικό διάστημα, όσον το Πειθαρχικό Συμβούλιο ήθελε θεωρήσει σκόπιμο

(γ) να διατάξει το δικηγόρο να καταβάλει, υπό μορφή προστίμου, οποιοδήποτε ποσό που δεν υπερβαίνει τις είκοσι χιλιάδες ευρώ:

Νοείται ότι οποιοδήποτε ποσό που καταβάλλεται δυνάμει της παραγράφου αυτής κατατίθεται στο Ταμείο του Συμβουλίου του Παγκύπριου Δικηγορικού Συλλόγου και για τους σκοπούς αυτού

(δ) να προειδοποιήσει ή να επιπλήξει το δικηγόρο·

(ε) να εκδώσει διαταγή ως προς την καταβολή των εξόδων της διαδικασίας ενώπιον του Πειθαρχικού Συμβουλίου, όπως ήθελε θεωρήσει σκόπιμο, είτε εναντίον του δικηγόρου που καταδικάσθηκε είτε, σε περίπτωση αθώωσής του, εναντίον του

παραπονουμένοι, τα οποία έξοδα υπολογίζονται υπό της Επιτροπής Εξωδικαστηριακής Αμοιβής του Παγκύπριου Δικηγορικού Συλλόγου και εγκρίνονται υπό του Πειθαρχικού Συμβουλίου, στην κλίμακα €10.000,00 έως €50.000,00 των αστικών αγωγών και εισπράττονται από αυτό ως χρηματική ποινή.» (Η υπογράμμιση είναι δική μας).

Περαιτέρω, το άρθρο 17 (2) (δ) προβλέπει τα πιο κάτω σε σχέση με την λήψη άδειας για προώθηση παραπόνου στο Πειθαρχικό Συμβούλιο εναντίον δικηγόρου και ειδικότερα:

« 17 (2) Έναρξη της διαδικασίας για επιβολή οποιασδήποτε από τις ποινές που προνοούνται στο εδάφιο (1) δύναται να γίνει:

(α) από το Πειθαρχικό Συμβούλιο αυτεπάγγελτα·

(β) από το Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας·

(γ) κατόπιν καταγγελίας προς το Πειθαρχικό Συμβούλιο από οποιοδήποτε δικαστήριο ή από το Συμβούλιο του Παγκύπριου Δικηγορικού Συλλόγου ή από Επιτροπή Τοπικού Δικηγορικού Συλλόγου·

(δ) με αίτηση οποιουδήποτε προσώπου που έχει παράπονα από τη διαγωγή του δικηγόρου, κατόπιν άδειας του Πειθαρχικού Συμβουλίου.» (Η υπογράμμιση είναι δική μας).

Αφετηρία της παρούσας υπόθεσης αποτέλεσε η υποβολή παραπόνου των παραπονουμένων εναντίον της εγκαλουμένης στο Πειθαρχικό Συμβούλιο και κατόπιν άδειας αυτού ετοιμάστηκε σχετικό κατηγορητήριο το οποίο κοινοποιήθηκε στην εγκαλούμενη και αφορά παράβαση των περί Δεοντολογίας των Δικηγόρων Κανονισμών άρθρα 4-9, 11, 20 (2), (4) και (5). Ειδικότερα:

«

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Απαραίτητη Συμπεριφορά

4. Ο δικηγόρος οφείλει να έχει πάντοτε υπόψη ότι υπηρετεί τη δικαιοσύνη και συνεργάζεται στην απονομή της. Η βάση του επαγγελματικού αυτού καθήκοντος είναι η υπεράσπιση των δικαιωμάτων του πελάτη του στο μέτρο της ικανότητάς του, χωρίς φόβο και σε αυστηρή συμμόρφωση με την ισχύουσα περί Δικηγόρων νομοθεσία και τον ηθικό νόμο.

Τήρηση της τιμής του Επαγγέλματος

5. Ο δικηγόρος οφείλει πάντοτε να τηρεί την τιμή και την αξιοπρέπεια του δικηγορικού επαγγέλματος, έχοντας υπόψη ότι αυτό αποτελεί λειτουργήμα που διαμορφώθηκε με σκοπό να ανταποκριθεί στην ανάγκη προστασίας των δικαιωμάτων και ελευθεριών του πολίτη.

Προσήλωση στις βασικές αρχές του επαγγέλματος

6. Ο δικηγόρος έχει υποχρέωση προσήλωσης στις βασικές αρχές του δικηγορικού επαγγέλματος, που περιλαμβάνουν την εξυπηρέτηση της αλήθειας και του δικαίου με ανεξαρτησία, ελευθερία και αξιοπρέπεια.

Καθήκον προς τα Δικαστήρια, πελάτη κ.λ.π.

7. Ο δικηγόρος έχει υποχρέωση να ανταποκρίνεται στο ρόλο και στην αποστολή του η οποία του δημιουργεί καθήκοντα και πολλαπλές υποχρεώσεις απέναντι:

i) στα δικαστήρια

ii) Στον πελάτη

(iii) στις αρχές ενώπιον των οποίων ο δικηγόρος παρίσταται ή εκπροσωπεί τον πελάτη του·

(iv) στο επάγγελμα και κάθε συνάδελφο ξεχωριστά·

(v) στο κοινό, για το οποίο ένα ελεύθερο και ανεξάρτητο επάγγελμα, που συνδέεται με το σεβασμό των κανόνων που αυτό το ίδιο έχει θέσει, αποτελεί ένα ουσιαστικό μέσο διαφύλαξης των δικαιωμάτων του ανθρώπου απέναντι στο Κράτος και στις άλλες αρχές·

(vi) στον τοπικό δικηγορικό σύλλογο στην επαρχία του οποίου είναι εγγεγραμμένος και στον Παγκύπριο Δικηγορικό Σύλλογο.

Υποχρέωση Αυστηρής τήρησης των Κανονισμών Δεοντολογίας

8. Ο κάθε δικηγόρος έχει υποχρέωση αυστηρής τήρησης των κανόνων δεοντολογίας, οι οποίοι προορίζονται να εγγυηθούν και διασφαλίσουν τη δέουσα άσκηση του λειτουργήματος του που αναγνωρίζεται ως αναγκαία και απαραίτητη για την ομαλή λειτουργία κάθε ανθρώπινης κοινωνίας.

Υποχρέωση τήρησης της ισχύουσας Νομοθεσίας

9. Ο δικηγόρος έχει υποχρέωση τήρησης της εκάστοτε ισχύουσας νομοθεσίας

Εμπιστοσύνη και ηθική ακεραιότητα

11. Ο δικηγόρος οφείλει να ενεργεί πάντοτε έχοντας υπόψη ότι οι σχέσεις εμπιστοσύνης δεν μπορούν να υφίστανται αν υπάρχει αμφιβολία σε σχέση με την εντιμότητα, την τιμιότητα, την ευθύτητα ή την ειλικρίνεια του δικηγόρου. Ο δικηγόρος οφείλει να ενεργεί πάντοτε με βάση τις εν λόγω παραδοσιακές αρετές οι οποίες καθίστανται επαγγελματική υποχρέωση και καθήκον του. »

Περαιτέρω το άρθρο 20 (2), (4) και (5) των Περί Δεοντολογίας των Δικηγόρων κανονισμών προβλέπει τα ακόλουθα:

« Σχέσεις με τους Πελάτες

20. (1)

(2) Ο δικηγόρος συμβουλεύει και υπερασπίζεται τον πελάτη του σε εύλογο χρόνο, ευσυνείδητα και με επιμέλεια. Αναλαμβάνει προσωπικά την ευθύνη της εντολής που του έχει εμπιστευθεί και ενημερώνει τον πελάτη του για την εξέλιξη της υπόθεσης που έχει αναλάβει.

(3)

(4) Ο δικηγόρος δεν μπορεί να δεχτεί μία υπόθεση αν δεν μπορεί να ασχοληθεί με αυτή σε εύλογο χρόνο λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων της υπόθεσης και των άλλων υποχρεώσεων του.

(5) Ο δικηγόρος που ασκεί το δικαίωμα του μην ασχοληθεί περαιτέρω με μία υπόθεση πρέπει να παρέχει εύλογο χρόνο στον πελάτη του για να εξασφαλίσει βοήθεια εγκαίρως από άλλο συνάδελφο για να αποφευχθεί τυχόν ζημιά ή βλάβη που θα υφίστατο ο πελάτης. »

Σε συνδυασμό των πιο πάνω άρθρων των περί Δεοντολογίας Κανονισμών αλλά και του Περί Δικηγόρων Νόμου, συνάγεται ότι τα συστατικά στοιχεία του αδικήματος τα οποία αντιμετωπίζει η εγκαλούμενη σε σχέση με την κατηγορία αρ. 1 είναι τα ακόλουθα:

α) Δικηγόρος να μην επιδεικνύει την απαιτούμενη επιμέλεια.

Σε σχέση με την κατηγορία αρ. 2 είναι τα ακόλουθα:

α) Δικηγόρος να μην επιδεικνύει την απαιτούμενη επιμέλεια και

β) Δικηγόρος να μην ενημερώνει τον πελάτη του για την εξέλιξη της υπόθεσης του.

Συνεπώς προϋπόθεση για την στοιχειοθέτηση των αδικημάτων που αντιμετωπίζει η εγκαλούμενη είναι η προσκόμιση μαρτυρίας που να αποδεικνύει την μη απαιτούμενη επίδειξη επιμέλειας επί της υπόθεσης που ανέλαβε να διεκπεραιώσει ως επίσης και η δικηγόρος να μην ενημέρωνε τους παραπονούμενους για την εξέλιξη της υπόθεσης τους ή να τους ενημέρωνε ψευδώς ότι πρωθείται η όποια υπόθεση ενώ κάτι τέτοιο δεν έλαβε χώρα ποτέ.

Δ) ΚΑΤΑΛΗΞΗ

Η ενώπιον μας προσαχθείσα μαρτυρία από πλευράς Παραπονουμένων, χωρίς στο παρόν στάδιο να αξιολογείται, παρά μόνο αντικειμενικά ιδωμένη, επιμαρτυρεί ότι οι παραπονούμενοι έδωσαν ουσιαστικά οδηγίες στην εγκαλουμένη να προχωρήσει με καταχώρηση υπεράσπισης στα πλαίσια της αγωγής με αριθμό ΧΧΧΧΧ/2003 του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας. Η εγκαλούμενη δικηγόρος προχώρησε με καταχώρηση υπεράσπισης στα πλαίσια της πιο πάνω υπόθεσης και προς τούτο κατατέθηκε ενώπιον μας ως **ΤΕΚΜΗΡΙΟ 2** υπεράσπιση στα πλαίσια της πιο πάνω αγωγής ημερομηνίας 22/03/2004.

Πέραν του πιο πάνω, κατατέθηκε ως **ΤΕΚΜΗΡΙΟ 1** απόδειξη είσπραξης χρηματικού ποσού ύψους 266 Λ.Κ. η οποία δόθηκε από την εγκαλούμενη δικηγόρο στους παραπονούμενους την ΧΧΧΧΧ/2006 για σκοπούς εξόφλησης της αμοιβής της στα πλαίσια της αγωγής με αριθμό ΧΧΧΧΧ/2003.

Σε ερώτημα που τέθηκε στην παραπονουμένη από το Πειθαρχικό Συμβούλιο για το ποιό είναι το παράπνοο της από την εγκαλουμένη δικηγόρο, αυτή απάντησε τα πιο κάτω:

«

κα. ΧΧΧΧΧ:

Το παράπνοο μου; Ότι ήταν μια μεγάλη κοροϊδία που εξαιτίας της χάθηκε όλη η δουλειά του άντρα μου. Δηλαδή, καταστραφήκαμε. Εμείς τα καλύψαμε με έξοδα δικά μας, εξαφανίστηκε. Δηλαδή, δεν ήταν ούτε δικηγόρος μας, ούτε τίποτε. Σαν να ήθελε, δεν ξέρω.»

Περαιτέρω σε ερώτημα που της τέθηκε εκ νέου από το Πειθαρχικό Συμβούλιο αν είχε κάποιο παράπνοο για τα λεφτά που πλήρωσε στην εγκαλουμένη δικηγόρο, η παραπονούμενη απάντησε ως εξής:

« **κα. ΧΧΧΧΧ:**

Όχι. Δεν είχα παράπνοο για το ποσό που πλήρωσα. Παράπνοο έχω γιατί δεν έκανε την δουλειά της όπως έπρεπε. Δεν κάνω παράπνοο γιατί πλήρωσα. Κάνω παράπνοο γιατί δεν έγινε αυτό που ήθελα.»

Ουσιαστικά, το παράπνοο της παραπονουμένης εστιάστηκε στο ότι η ίδια θεωρεί ότι η εγκαλουμένη δεν χειρίστηκε σωστά τις υποθέσεις που εκκρεμούσαν στα δικαστήρια ή που ίδια θεωρούσε ότι θα έπρεπε να εκκρεμούσαν.

Στην προσκομισθείσα μαρτυρία δεν εντοπίζουμε οποιοδήποτε ισχυρισμό ότι η εγκαλουμένη έλαβε χρηματικό ποσό για την έγερση οποιασδήποτε αγωγής εναντίον τρίτου προσώπου. Τουναντίον διαφαίνεται ξεκάθαρα ότι έλαβε χρηματικό ποσό για εξόφληση της δικηγορικής της αμοιβής που αφορούσε την αγωγή με αριθμό ΧΧΧΧΧ/2003 του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας. Λόγω τούτου κρίνουμε ότι από την προσκομισθείσα μαρτυρία δεν στοιχειοθετείται εξ αντικειμένου η υπόθεση των παραπονουμένων στην κατηγορία αρ. 1 λόγω της απουσίας του συστατικού στοιχείου του να μην επιδεικνύει την απαιτούμενη επιμέλεια στον χειρισμό της υπόθεσης η εγκαλουμένη ενόψει του ότι καταχώρησε υπεράσπιση και προχώρησε την διαδικασία στα πλαίσια της πιο πάνω αγωγής.

Πέραν του ως άνω, στην 2^η κατηγορία κρίνουμε ότι απουσιάζει το συστατικό στοιχείο του δικηγόρος να μην ενημερώνει τον πελάτη του για την πορεία της υπόθεσης του ή να τον ενημερώνει ψευδώς ότι εκκρεμεί δικαστική διαδικασία εναντίον του όταν κάτι τέτοιο δεν υφίσταται εφόσον ξεκάθαρα διαφαίνεται από την ενώπιον μας μαρτυρία, αντικειμενικά κρινόμενη πάντα στο στάδιο αυτό, ότι η εγκαλουμένη προέβη σε όλες τις δέουσες ενέργειες στην βάση των οδηγιών των παραπονουμένων και σχετική είναι και η μαρτυρία που τέθηκε ενώπιον μας και σημειώθηκε πιο πάνω. Η καταχώριση υπεράσπισης στα πλαίσια της αγωγής με αριθμό ΧΧΧΧΧ/2003 μιλά από μόνη της.

Κατά συνέπεια των όσων αναφέρονται πιο πάνω, κρίνουμε ότι δεν έχει αποδειχθεί εκ πρώτης όψεως υπόθεση εναντίον της εγκαλουμένης η οποία απαλλάσσεται και αθλώνεται από αυτό το στάδιο. Σε αντίθετη περίπτωση θα κληθεί όχι για να υπερασπιστεί τον εαυτό της, αλλά για να διορθώσει τις ατέλειες που υπάρχουν στη μαρτυρία των παραπονουμένων (**Police v. Kallenos**).

Στο παρόν στάδιο και έχοντας υπόψη μας την προσκομισθείσα μαρτυρία κρίνουμε ότι δεν έχει αποδειχθεί εκ πρώτης όψεως υπόθεση εναντίον της εγκαλουμένης στις κατηγορίες αρ. 1 και αρ. 2 στις οποίες αθλώνεται από το παρόν στάδιο.

Το παράβολο καταπίπτει προς όφελος του Πειθαρχικού Συμβουλίου.

Η απόφαση μας είναι ομόφωνη.

ΞΕΝΙΟΣ Λ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

.....

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΖΟΠΠΟΣ

.....

ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΥ

.....